

Geloven in de Stad!

INFOBULLETIN - JAARGANG 8 - SONRISE 2013

Sonrise 2013: van raketten bouwen tot rugby

Sonrise 2013 is weer voorbij... We kijken terug op een week van sport, spel en actie. Van veel gesprekken en gebeden. Van verrassingen en mogelijkheden. Vijf dagen waarin we van God kansen kregen om iets te betekenen voor de mensen om ons heen.

Tijdens de conferentie werden we uitgedaagd: juist ook als wij ons kwetsbaar voelen, of onmachtig of tekortschieten voor de grote vragen van jongeren en de kapotte situaties van kinderen -- op God gericht blijven; op Hem blijven vertrouwen. Het gaat om Zijn eer en niet de onze.

*Interkerkelijk meidenwerk
Op steeds meer locaties komen teams die vóór, tijdens en na Sonrise met meidengroepen aan de gang gaan.*

Alle locaties hadden hun eigen uitdagingen. Bij sommige liep de organisatie als een trein, op andere leek alles super kwetsbaar: bijvoorbeeld in Velsbroek; en in het Nelson Mandelapark en in Schalkwijk was geen sportteam. In Schalkwijk bouwde een huiskring van de kerk met meer dan dertig kinderen raketten van lege flesjes en karton. In IJmuiden werd rugby een grote hit! In Velsbroek werd uit allerlei onverwachte hoeken voorzien in alles wat nodig is.

We merkten deze week opnieuw dat God bij machte is om alles te doen.

Maar ook dat hij iedereen speciaal op het oog heeft. Zoals dat meisje op de meidenavond die eindelijk haar verhaal durfde te delen. De jongen die na zes jaar zonder Sonrise weer terug is op het plein en meer over God wil weten. De jongeren die een keus maken om met Jezus verder te gaan. God gebruikt ons als Zijn vertegenwoordigers in deze stad. Dat hebben we allemaal deze week in de praktijk mogen meemaken en mogen oefenen.

En dan? Sonrise 2013 is weer voorbij, we vertrekken op vakantie of gaan weer onze weg. Onze hoop, ons gebed is dat iedereen - sporter, gastouder, sjuouer of wat we ook gedaan hebben, is uitgedaagd om ook in ons dagelijks leven plek te maken om ons leven te delen en de kansen te benutten die God ons geeft. Om een aanstekelijk christen te zijn.

*Ramona van den Hoed
Projectcoördinator Sonrise*

Sonrise 2013: ruim 100 jongeren en circa 100 vrijwilligers uit 23 kerken op 14 locaties

Meer informatie, foto's en verhalen?

www.sonrisehaarlem.nl

COLOFON

Dit InfoBulletin is een uitgave van de beweging Geloven in de Stad in Haarlem. Gonnestraat 26 2011 KA Haarlem. 023 551 85 59. www.gelovenindestad.nl

Velserbroek

In eerste instantie zou er geen Sonrise 2013 zijn in Velslerbroek. Maar Henk en Arjo (teamleiders 2012) geloofden dat God hen daar toch wilde hebben. Elsa Hogerduijn, directeur van CBS Het Anker, kwam 'toevallig' Hans en Ramona van Geloven in de Stad tegen. Zo werd Het Anker locatieleider in Velslerbroek. Juist omdat er geen tijd was om goed te organiseren, gebeurden er veel leuke dingen. Elektriciteit, eten, vervoer vrijwilligers en sporters kwamen op bijzondere wijze van alle kanten aanwaaien. Precies op het moment dat het nodig was, regelde God alles.

De jongeren hebben er echt behoefte aan dat Sonrise er is. Er gebeurt veel in op de locatie. Gesprekken over vastzitten aan drugs, seksualiteit. Gods waar-

heid klinkt over de velden: je bent mooi en je bent kostbaar! En bij Jezus heb je altijd een nieuwe kans om te zeggen 'Ik bewaar mijn lichaam'. Als wij God gehoorzamen, zal God voorzien. We hoeven niets mee te nemen, alleen maar te gaan.

"Jullie zijn er weer!" "Wat fijn!"

Kind: "Wil je voor me bidden"

Ik kan alleen geloven als ik het van een professional hoor! "Ik ben een professional", zei het teamlid, "want ik geloof al heel lang in God. Ik kan Hem wel vragen om je te helpen om te geloven." En na een gebed mocht het teamlid ook nog uitleggen dat ze niet alleen een professional is, maar ook nog Gods kind!

Ouder: "M'n kind heeft het zo naar haar zin!"

Nieuw Guineaplein

Mooi moment: donderdagavond tegen een uur of negen was iedereen – in plaats van te voetballen of basketballen – met elkaar aan het praten. Typerend voor de rest van de week; het contact is goed en er wordt veel gepraat. Ook al is er een kleiner team en zijn er minder kinderen dan afgelopen jaren, maar hierdoor is er wel veel meer en intensiever contact met de kinderen en de buurt.

Nog een mooi moment: een meisje (18 jaar) kwam vertellen dat ze afgelopen jaar heeft meegedaan aan de Youth Alpha en dat ze daar tot geloof is gekomen. Trots kwam ze haar bijbel laten zien. Ze vertelde dat elke keer ze iets moois leest, ze er een plakkerijtje bij plakt. Haar bijbel zit nu vol met plakkerijtjes – en dan te bedenken dat ze vorig jaar Jezus nog niet kende!

Oost Europese man: "ik kom wel een keertje kijken en aanluisteren in de kerk"

Een kind verveelt zich. *Sporter: "Wil je voetballen?" Kind: "Nee." "Basketballen?" Kind: "Nee." Sporter: "Nou, dan ga je gewoon rondjesrennen rond het plein!" Kind: "Oke!"*

We ontmoeten een meisje uit een gezin van zeven, haar zusje doet mee op het plein, alleen deze twee meisjes geloven in God. Sporter vraagt: "Hoe is dat om alleen te geloven?" Meisje: "Dan gaan we samen naar onze kamer om over geloof en God te praten."

Haarlem Hoog

Een bijzondere activiteit deze week: de workshop 'Street Beats'. Ruud met 45 grote plastic vaten en heel veel houten drumstokken. Al snel hadden de kinderen de slag (letterlijk) te pakken en galmden er strakke ritmes over het veld... en galmen doet het wel tussen al die flats! Jong en oud kon zich uitleven. Kortom, een doorslaand succes!

"Ik zou willen dat we tijdreizen kunnen uitvinden. Als het dan zaterdag is, dan kunnen we weer terug naar maandag en is het altijd Sonrise!" ~ Mette (11 jaar)

God heeft deze week echt tot het

sportteam gesproken; ze persoonlijk geraakt door de woorden die ze voor elkaar doorkregen. We kunnen er niet om heen, God heeft ons allemaal op het oog!

Een aantal hangjongeren waren meteen heel erg open; deelden heftige verhalen over hun thuissituatie en waren geïnteresseerd in wat de sporters te vertellen hadden. Ze wilden ook heel graag een polsbandje hebben met 'je bent

speciaal' erop. Niet heel stoer natuurlijk, maar daar wisten ze wel wat op: "Ik zeg wel dat ik hem van een leuk meissie heb gekregen, maar ik weet zelf wel beter!"

Bij de buurtbarbecue hadden we 'Vaders liefdesbrief' neergelegd om mee te nemen. Een oudere buurtbewoner nam er een mee. De man reageerde verbaasd dat de tekst uit de bijbel kwam: 'Ik heb niet zo veel met de Bijbel eigenlijk, maar zo vind ik het wel heel erg mooi!'.

Schalkwijk

Drie jongens die met elkaar op een avond 60 Schalkwijkse jongens aankunnen en met hen in goede sfeer basketballen. Geweldig!

Uitspraak van een moeder op een bankje: Sonrise is een cadeautje voor ons. We hebben geen mogelijkheid om op vakantie te gaan, maar met deze activiteiten op het plein is dat opeens minder erg.

Mooi! Een huiskring die de volledige verantwoordelijkheid voor de raketknutsel-lanceeravond op zich nam. Met 80 (!) verrukte snoetjes van kinderen die genieten van het lanceren, en roepen: nog een keer, nog een keer...

Uitspraak van verschillende jongens uit de buurt: "Het is niet eerlijk dat er 's middags wel speciaal iets voor de meiden is, en niet iets speciaal voor de jongens. Dat willen we volgend jaar ook!"

Dit jaar heeft Het Open Huis op een bijzondere manier invulling gegeven aan Sonrise. Geen vol programma en ook geen sportersteam. Wel meidenwerk, een buurtmaaltijd, een workshop straatbasket-

bal en een avond raketten bouwen. Het motto voor dit jaar was 'als het niet kan zoals het gaat, dan gaat het maar zoals het kan!'. Dat is goed gelukt. Samen met de meidenwerkers van Youth for Christ die het hele jaar om de week Meidenmall en SuperWoman in Het Open Huis organiseren. We hebben nieuwe meiden leren kennen die staan te popelen om zich komend jaar bij de Meidenmall aan te sluiten. En doordat we nu zo open konden getuigen over ons geloof, kunnen we ook bij de Meidenmall hier meer op in gaan springen. Het heeft deuren geopend waar we al zo lang op hoopten.

Brouwersplein

Al vanaf het prille begin dat we Sunrise organiseerden op het Brouwersplein (twaalf jaar geleden) doet er ieder jaar weer een jongen mee. Hij is dus letterlijk opgegroeid met Sunrise, met de verhalen en de gesprekken. Hij vond het alleen erg lastig om met het geloof aan de slag te gaan. Ook komt deze jongen uit een moeilijke thuissituatie. Al op maandag zijn er goede gesprekken met hem gevoerd en is er voor hem gebeden. Diezelfde dag heeft hij echt zijn hart aan de Heer gegeven. Dat is een prachtig punt van dank!

Na de presentatie van de Impact

Breakers geven meerdere kinderen aan bij Jezus te willen horen en mogen we voor hen bidden.

Prachtig wat er bij sommige sporters gebeurde: zoveel openheid, groei, zo enthousiast over wat er met de kinderen gebeurde na de Impact Breakers, dat het hen zo ontroerde.

Geweldig een ouder gemeentelid zei dinsdag: joh ik bid een deuk voor jullie in de hemel.

Een buurtbewoner komt spontaan helpen met tuinslang om zwembad te vullen, geeft een tas met frisbees, en wil zelfs wel een luchtglijbaan beschikbaar stellen.

--Gaan jullie met Jezus een bosspel doen?

--Dus door Jezus kan ik bij God komen?? Eh ja; o dat wil ik wel!!

--Cool dat je aan die Jezus alles kunt vertellen

Castricum

Na vele trouwe jaren op 'ons' veldje zond God ons dit jaar naar de andere kant van Castricum. Met veel nieuwe, jonge en enthousiaste teamleden was het voor ons ontzettend spannend dit jaar. Een andere indeling en geen grasveldje om te voetballen. Gelukkig is er veel voor ons gebeden en hebben we Gods hand mogen ervaren door de hele week. Hij voorzag waar wij het zelf niet meer konden!

Regelmatig hoorden we de opmerking dat er op dit terrein een stuk minder kinderen waren. Eerlijk gezegd zat ons dat tijdens de week ook wel even dwars, maar aan de andere kant hebben we als team nog nooit zoveel tijd gehad om met de kinderen en tieners ons verhaal te delen! Zo blijven we ons verbazen over Gods werk en de manieren die hij gebruikt om Zijn woord te verspreiden. Wij zijn dankbaar voor onze lieve Papa.

Donderdagavond was het team erg vermoeid. Ze hebben samen gebeden voor kracht en God heeft het echt

gegeven. Ze hebben de hele avond mooie gesprekken gehad met kinderen op het plein en zelfs met kinderen gebeden. Van vermoeidheid was totaal geen sprake meer!

"Dit jaar Sunrise heeft het meeste indruk gemaakt!"

"Geef ze een compliment en ze gaan helemaal stralen!"

Hoofddorp Floriande

We kijken terug op een fantastische week. Naast al het sporten, de spelletjes, de muziek, de dramastukjes en gezelligheid, was er ook gelegenheid weer verder kennis te maken met de kinderen, de jeugd en ouders. Ook waren er goede persoonlijke gesprekken. We kregen vragen als: "Ik ben wel christelijk opgevoed, maar wat moet ik er nu nog mee?". Een kind vroeg: "Mijn ouders geloven niet in Jezus maar ik wel!" en een ander kind: "Maar God is toch niet meer hier- waar woont Hij dan?".

Buurtbewoners raken steeds meer geïnteresseerd raken, staan open voor een gesprek en vragen naar waarom Sunrise

er is. Het was weer een bijzondere week!

Sonrise steeds meer zichtbaar! Wat een heerlijke middag en wat een boel kinderen. En trouwens ook ouders. Je ziet weer bekende gezichten terug-

komen, leuk! Sunrise wordt steeds meer zichtbaar in de wijk Floriande merken we aan de reacties van ouders en omwonenden die met vragen komen over bloemen op zondag, de Dug-Out op vrijdagavond en zelfs een donatie doen omdat ze de Sunrise week zo mooie activiteiten vinden.

Zaanenpark

Wat een gebeuren! Zoveel actie! Wat moeten we nou als verhaal doorgeven? Wat willen we met jullie delen? Uiteindelijk hebben we besloten er niet iets uitlichten, hoe bijzonder ook, maar u te vertellen over het grote verhaal. Over het grote verhaal van de liefde van God. Iedere sporter werd daardoor gedreven. Met al hun kracht en al hun verstand en heel hun hart, hebben ze anderen geholpen in sport, sketch en gesprek. Ze hebben God geëerd met hun woorden en in hoe ze zich opstelden. Ze hebben lef getoond door het hele plein erbij te betrekken en gewoon 'hun ding' te doen. Ze waren een uitnodiging om bij Jezus te komen! Dit is voor ons het grote verhaal, waardoor wij al die persoonlijke verhalen, groot en klein, kunnen horen.

Jezus is onze held, wij willen lijken op Hem!

Een kind op het veld waarschuwde een ander: "Ze willen je hier een geloof krijgen!" Ze bleven de hele middag.

Voortings-plantsoen

Al weer voor het elfde jaar zitten we als Wilhelminakerk in het Rozenprieel. Het is en blijft een bijzonder buurtje, net onder het centrum van Haarlem. Een rijke rand en in de kern van de wijk een echte volksbuurt. Mensen met het hart op de tong. Kinderen die ruzie maken, stoer doen en vervolgens de liefste kinderen blijken te zijn. Jongens die met hun blote voeten hard op hun tegenstander ingaan bij het voetbal. Mensen die aan de Ramadan doen en bij de buurtmaaltijd toch met hele schalen eten aankomen voor ons. Het is een wijk om van te houden!

We hadden een top kernteam en een top sportteam – wat een stel gave ta-

lenten en karakters bij elkaar. We hebben samen een mooie week beleefd!

Door het jaar heen is er op deze locatie een meidenclub (na de zomer misschien nog wel een tweede), een maandelijkse gebedswandeling door de wijk en elke week helpen mensen uit de kerk mee in het buurthuis bij Soep op Zondag. En dit jaar kwam de vraag vanuit het buurthuis of we in oktober

een dagdeel weer Sunrise willen doen. In al die jaren groeit er wat tussen de kerk en de wijk. Wat zou het gaaf zijn als mensen God leren kennen!

Sonrise is voorbij en wat mij betreft gaan we ons alvast weer richten op Sonrise volgend jaar... en nog veel meer dan dat!

Een jongen (13 jaar): "Vandaag was één van de mooiste dagen in mijn leven!"

Ijmuiden Pleiadenplantsoen

Al enkele jaren werkt tijdens Sonrise het Pleiadenplantsoen hetzelfde team van sporters en vrijwilligers. Hierdoor is er veel herkenning tussen de sporters en de bezoekers. De mensen uit de buurt kennen de Sonrisers inmiddels bij naam en dat geldt andersom ook. Dat is zo leuk! Ze geven handen, dat is voor hun heel bijzonder, dan hoor je bij hun 'club'.

Het was doodstil op het plein toen Joop Gottmer (ex-kickbokser) zijn verhaal

vertelde. Steeds meer mensen kwamen erbij zitten. Ook oudere jongeren kwamen schoorvoetend dichterbij. Ze begonnen vragen te stellen over het verhaal dat hij te vertellen had.

Het verhaal van Joop zeker het deel waarin hij vertelde over zijn criminele verleden, sprak erg aan. Aan het begin van de week is bij het plein een man doodgeschoten. Joop weet dondersgoed waar de jongeren mee bezig zijn en de jongeren herkennen dat.

Sonrise heeft niet alleen effect op de buurt, maar ook op het team: wrijving tussen teamleden verdween en meer openheid kwam. Onrust is veranderd in rust. Sterker nog: in bewondering. Een niet zo opvallende sporter gaat dit jaar verder open en zit en praat met kinderen. Iedereen wil haar vriendin zijn! Ook de vrijmoedigheid om over Jezus te spreken wordt steeds groter.

De strijd is groot dit jaar. En de overwinning ook!

Ijmuiden Herenduinweg

Sonrise begon wat stroef aan de Herenduinweg: de eerste dag was het lastig om contact te leggen. Gelukkig bleek die dag dat rugby een brug kon slaan tussen de sporters en de jongeren uit de buurt. Daarom werd besloten het programma voor de week aan te passen en een goede rugbybal aan te schaffen. Aan het eind van de week deed iedereen – jong en oud – actief mee op het veld. Wel moet gezegd worden dat de kleintjes het meeste scoorden.

In de loop van de week mochten we een aantal keren bidden voor de nood van families van kinderen uit de wijk. Bijvoorbeeld voor een opa van een van de kinderen die slecht lag en voor een vader die op donderdag een ongeluk had gehad. Ook waren er veel mooie gebeurtenissen binnen het team. Het mooiste om te zien was de saamhorigheid en onderlinge zorg tussen de twee

verschillende teams in Ijmuiden. Gave jongelui!

Jongeren die weglopen aan het einde van het programma: "Kom, we lopen even terug want ze gaan bidden"

Een van de kinderen uit de buurt tegen een sporter: "Jij blijft toch wel altijd hier spelen?!"

Heemstede

De kinderen hadden dit jaar zo'n zin in Sonrise dat ze al een uur van te voren klaar stonden om te helpen met opbouwen. De kinderen vertelden dat ze de bandjes van vorig jaar heel erg lang hadden om hun pols hadden gehouden en dat ze er kapot van waren geweest dat ze stuk gingen.

Naast de kinderen was er ook een vrij grote groep tieners die heel goed kunnen voetballen... en ook echt alléén maar wilden voetballen. Ze wilden niets horen over Jezus. Eén van de teamleden moest terugdenken aan een workshop tijdens de conferentie die ging over 'evangeliseren met een bal'. Maar nu legde hij de voetbal even aan de kant en vroeg of hij mocht bidden voor de jongens. Eerst wilden er twee en uiteindelijk bad hij met een groep van vijftien man om zich heen!

Zo waren er bijzondere gesprekken en werd er veel gebeden. Voor een oudere man over het omgaan met negatieve ervaringen in het leven. Voor de kinderen die allemaal boekjes wilden lezen bij de gebedstent. Ook merkten we

meer openheid bij de moeders uit de wijk. En last but not least: er was een sterke groei in geloof bij alle teamleden!

Deelnemer: "Het was als een ware thuiskomer. Veiligheid en liefde straalde uit vanaf het veld."

Beverwijk

Wat tof om dit jaar sommige kinderen weer terug te zien! Direct de eerste dag werd er al druk gevoetbald, gebasketbald, gevolleybald, geknutseld en er was een heuse pannakooi. De kooi werd de hele dag bezet met jongens en meiden die elkaar wilden aftroeven met nog vettere tricks. De goals en panna's wisselen elkaar in hoog tempo af!

Verder: cupcakes versieren, film kijken over de Bijbel, skateboarden, kickboksen, vossenjacht en graffiti spuiten op een doek.

Daarnaast was er ook tijd voor serieuze zaken. Het thema van de week was 'vriendschap'. De hele week waren er goede gesprekken met kinderen over vriendschap en het geloof.

"Lieve meneer, wilt u dit een mooie dag laten worden?!" (één van de kinderen tijdens het popcorngebied aan het begin van de middag)

Bidden: "Ja maar...als ik mn ogen dicht heb, zie ik helemaal niks!"

Eén van de tieners doet dit jaar al voor de 6e keer mee. Hij komt niet

uit een christelijk gezin; heeft een vorig jaar een bijbel gekregen, die hij helemaal heeft doorgelezen. Alleen: hij voelt de aanwezigheid van God niet zo. Het team heeft veel met hem gepraat en hij komt met hen mee naar de afsluitdienst! Ook is er een idee om hem komend jaar als stagiair mee te laten lopen met het sportteam. We bidden dat hij God alsnog gaat ervaren!

Nelson Mandelapark

Het Nelson Mandelapark is een bijzondere locatie. Er is weliswaar geen sportteam, maar het kinderwerk van de Koningkerk staat al jaren als een huis. Wat bijzonder is dat de vrijwilligers merken dat niet alleen de sporters geliefde voorbeelden zijn. Ook de 'ouderen' worden erg gewaardeerd om mee te praten of naar hun verhalen te luisteren.

De Impact Breakers gaven dinsdagavond een geweldige show. Aan de hand van flitsende acts vertelden zij de kinderen en jongeren over Jezus. Aan het eind vroegen ze de kinderen hun hand op te steken als ze met Jezus wilden leven. Een groot aantal kinderen stak hun vinger op. Durf je ook op te staan als je met Jezus wil leven? Een aantal durfde ook te staan. Met de groep en met kinderen persoonlijk werd gebeden. En er werden Bijbels uitgedeeld. Een bijzondere dinsdagavond!

De kinderen uit het park kwamen zelf met het idee om te gaan bidden. Ze vroegen er om en ze wilden zelf gaan bidden.

